

Bases del Concurs d'il·lustració Sant Jordi 2024

1. Ser alumne/a del CFA Can Batlló.
2. La il·lustració ha de ser un **cartell**. Es pot utilitzar qualsevol tècnica gràfica o plàstica i es lliurarà l'original en format paper **DIN A3** en posició vertical.
3. El **motiu** és la il·lustració d'un poema de Vicent Andrés Estellés o Joan Salvat-Papasseit que són darrere d'aquesta pàgina.
4. En les obres no hi pot figurar el nom de l'autor/a; hi ha de constar un pseudònim. Per tant, la il·lustració s'ha de lliurar en un sobre a la part exterior del qual hi ha de figurar el títol del treball i el pseudònim. Dins d'aquest sobre s'hi ha d'adjuntar un sobre tancat on constaran les **dades** reals del concursant (nom, cognoms i telèfon de contacte).
5. Els treballs s'han de fer arribar a la Biblioteca fins el dimecres **17 d'abril de 2024**.
6. El premi es decidirà per votació de la comunitat educativa del CFA Can Batlló: alumnes, professors i personal no docent. Un jurat decidirà el nombre de premis i resoldrà en cas d'empat.
7. Els treballs estaran exposats perquè es puguin veure a l'escola.
8. Es farà un acte pel lliurament de premis, diplomes i certificats a la Biblioteca el **23 d'abril**.
9. La Biblioteca no retornarà els originals amb els que es farà una exposició temporal en un lloc destacat del Centre. I es quedarà l'original del guanyador.

El fet de participar en el concurs suposa l'acceptació d'aquestes bases, així com de la interpretació de les mateixes per part del Jurat.

CANÇÓ DE LA ROSA DE PAPER

Homenatge a José Martí

*Ella tenia una rosa,
una rosa de paper,
d'un paper vell de diari,
d'un diari groc del temps.*

*Ella volia una rosa,
i un dia se la va fer.
Ella tenia una rosa,
una rosa de paper.*

*Passaren hivern i estiu,
la primavera també,
també passà la tardor,
dies de pluja i de vent.*

*I ella tenia la rosa,
una rosa de paper.
Va morir qualsevol dia
i l'enterraren després.*

*Però al carrer on vivia,
però en el poble on visqué,
les mans del poble es passaven
una rosa de paper.*

*I circulava la rosa,
però molt secretament.
I de mà en mà s'hi passaven
una rosa de paper.*

*El poble creia altra volta
i ningú no va saber
què tenia aquella rosa,
una rosa de paper.*

*Fins que un dia d'aquells dies
va manar l'ajuntament
que fos cremada la rosa,
perquè allò no estava bé.*

*Varen regirar les cases:
la rosa no aparegué.
Va haver interrogatoris;
ningú no en sabia res.*

*Però, com una consigna,
circula secretament
de mà en mà, per tot el poble,
una rosa de paper.*

Vicent Andrés Estellés.A : *Llibre de meravelles*

DÓNA'M LA MÀ

Dóna'm la mà que anirem per la riba
ben a la vora del mar

bategant,
tindrem la mida de totes les coses
només en dir-nos que ens seguim amant.

Les barques llunyes i les de la sorra
prendran un aire fidel i discret,
no ens miraran;
miraran noves rutes
amb l'esguard lent del copsador distret.

Dóna'm la mà i arrecera ta galta
sobre el meu pit, i no temis ningú.
I les palmeres ens donaran ombra.
I les gavines sota el sol que lluu

ens portaran la salabor que amara,
a l'amor, tota cosa prop del mar:
i jo, aleshores, besaré ta galta;
i la besada ens durà el joc d'amar.

Dóna'm la mà que anirem per la riba
ben a la vora del mar
bategant;
tindrem la mida de totes les coses
només en dir-nos que ens seguim amant.

Joan Salvat-Papasseit. A: *L'irradiador del port i les gavines* . Edicions 62, 2015. P. 67.